

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci

žalobce: **R. A. M. A. B.**
státní příslušnost: Egyptská arabská republika (udaná identita)
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
zastoupený advokátem Mgr. Umarem Switatatem
sídlem Dědinova 2011/19, 148 00 Praha 4
adresa pro doručování: V Tůních 11, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie Pardubického kraje**, IČ 72050250
odbor cizinecké policie
sídlem Opočinek 57, 530 06 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Pardubického kraje ze dne 17. 1. 2023, č. j. KRPE-66309-99/ČJ-2022-170022-SV,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla žalobci podle § 124 odst. 3 v návaznosti

na § 125 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „zákon č. 326/1999 Sb.“), prodloužena doba zajištění o 60 dnů.

2. Žalobce odůvodnil žalobu následujícím způsobem. Žalobce se „domnívá“, že důvody pro jeho zajištění stanovené v § 124d odst. 1 zákona o pobytu cizinců v jeho případě neexistovaly od samého počátku, proto má prodloužení doby trvání zajištění za nezákonné. Žalobce namítl, že argumenty žalovaného jsou v rozporu s tvrzením žalobce a v rozporu s obsahem spisu, když žalobce je zastoupen advokátem a má prokazatelně dostatek finančních prostředků na úhradu dalších právních služeb i na zajištění nákladů pobytu na území a na vycestování z území členských států Evropské unie, žalobce původně navrhoval složení finanční kaucí v částce 20 000 Kč, kterou navýšil na částku 4 000 EUR. Žalobce tvrdí, že jeho situace se změnila a uložení zvláštních opatření by bylo účinné, když je schopen složit kauci v navrhované částce 4 000 EUR. Po propuštění ze zadržení žalobce bude na kontaktní adrese svého advokáta, po propuštění ze zajištění ihned sdělí svou novou adresu v České republice, neprodleně si zajistí cestovní doklad. Nemělo by být k tíži žalobce, že správní orgán komunikuje se zastupitelským úřadem s prodlením a zastupitelský úřad je dlouhodobě nečinný. Žalobce namítl, že důvody pro prodloužení zajištění pominuly, rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné. Rozhodnutí správního orgánu rovněž zasáhlo nepřiměřeným způsobem do soukromého a rodinného života žalobce, žalobce poukázal na výrazný zásah do osobní svobody v podmínkách srovnatelných s vězením. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě poukázala na obsah žalovaného rozhodnutí, zdůraznila, že žalobce uplatňuje argumenty, které již uplatňoval v předchozích žalobách a snaží se nabídnout finanční kauci, avšak neprojevil zájem seznámit se se spisem. Správní orgán zkoumal, zda se u něj změnila finanční situace, avšak z protokolu založeném ve spise vyplývá, že cizinec má stále u sebe pouze 400 Kč a nikdo nevyjádřil snahu mu peníze poslat. Za žalobce uvádí argumenty pouze právní zástupce, rovněž žalovaná nemůže akceptovat opakovaný argument advokáta, že by cizinec bydlel na jeho adrese a poté si sehnal ubytování a pokusil se sám cestovní doklad zajistit. K tomu se žalovaná vyjádřila již v minulých řízeních a krajský soud toto vypořádal ve svých předchozích rozsudcích. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“).
5. Žaloba není důvodná.
6. Podle § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že *„[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud*
  - a) *je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek,*

- b) *je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání,*
- c) *cizinec nevystoupal z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění,*
- d) *cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, nebo*
- e) *je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.“*

7. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že „[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“
8. Podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že „[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. (...)“
9. Podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců platí, že „[p]olicie je oprávněna prodloužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.“
10. Ze správního spisu soud konstatuje, že žalobce byl dne 22. 7. 2022 kontrolován hlídkou Policie ČR v rámci pobytové kontroly v obci Břeclav, přičemž nedisponoval žádným vízem ani dokladem totožnosti, šetřením v dostupných informačních systémech nebylo zjištěno, že by k pobytu na území ČR disponoval platným oprávněním k pobytu. Ani v systému AFIS a EURODAC nebyla poté zjištěna žádná shoda. Žalovaná tedy dne 23. 7. 2022 zahájila řízení ve věci správního vyhoštění žalobce, téhož dne byl žalobce jako účastník tohoto řízení žalovanou vyslechnut. Během výsledku sice obdržela žalovaná prostřednictvím aplikace WhatsApp nafocený rodný list a ID strany cestovního pasu žalobce, ten však při svém výsledku sdělil, že cestovní pas již dříve roztrhal a vyhodil. Na základě těchto skutečností žalovaná vydala téhož dne rozhodnutí o zajištění žalobce. V rámci úkonů spojených s vyhoštěním žalobce zahájila žalovaná prostřednictvím Ředitelství služby cizinecké policie úkony směřující k ověření totožnosti žalobce včetně úkonů potřebných pro vydání náhradního cestovního dokladu, což je nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění. Vzhledem ke stále probíhajícím úkonům k ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu, což je nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, vydala žalovaná rozhodnutí, kterým zajištění za účelem správního vyhoštění žalobce prodloužila o 60 dní a následně – nyní napadaným rozhodnutím – o dalších 60 dní.
11. Pokud jde o následný průběh správního řízení, rekapituluje krajský soud následující:

- dne 23. 7. 2022 bylo vydáno rozhodnutí o zajištění, toto rozhodnutí napadl žalobce u zdejšího soudu žalobou, která byla rozsudkem ze dne 8. 9. 2022, č. j. 52 A 53/2022 - 28, zamítnuta,
- dne 23. 7. 2022 požádala žalovaná Ředitelství služby cizinecké policie o zjištění totožnosti a zajištění cestovního dokladu, požádala též Ministerstvo vnitra – Odbor azylové a migrační politiky o závazné stanovisko k existenci důvodů znemožňujících vycestování cizince,
- dne 28. 7. 2022 obdržela žalovaná kladné závazné stanovisko Ministerstva vnitra k možnosti vycestování žalobce,
- dne 9. 8. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, k tomuto dni nebyla dosud vyřízena žádost o zjištění totožnosti cizince a zajištění cestovního dokladu, žalovaná také provedla prověrku v dostupných informačních systémech Policie ČR, kterou nebyly zjištěny žádné nové informace oproti prověrce ze dne 23. 7. 2022,
- dne 12. 8. 2022 bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění,
- dne 5. 9. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, opětovnou lustrací v informačních systémech Policie ČR bylo zjištěno, že dosud nebyla totožnost žalobce ověřena; téhož dne sdělilo žalovanému Ředitelství služby cizinecké policie, že dne 11. 8. 2022 proběhla konzulární návštěva a pohovor u žalobce a téhož dne byly zaslány potřebné dokumenty konzulem do Egyptské arabské republiky za účelem ověření totožnosti a vyhotovení náhradního cestovního dokladu, totožnost však dosud ověřena nebyla a náhradní cestovní doklad nebyl vyhotoven,
- dne 14. 9. 2022 vydala žalovaná rozhodnutí o prodloužení zajištění o 60 dní,
- dne 26. 9. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, ze sdělení pracovníka oddělení pobytového režimu cizinců Ředitelství služby cizinecké policie (ŘSCP) zjistila, že totožnost žalobce není dosud ověřena a zastupitelským úřadem proto nebyl zatím vyhotoven náhradní cestovní doklad,
- dne 29. 9. 2022 sdělilo ŘSCP, odbor správních činností, oddělení zjišťování totožnosti, ENO a vyhoštění, (přípis č. j. CPR-23484-7/ČJ-2022-930311-T221) že ze strany ŘSCP byly provedeny všechny úkony, které je třeba realizovat ke zjištění totožnosti žalobce. Dokumenty týkající se zjištění totožnosti byly dne 9. 8. 2022 zaslány Velvyslanectví Egyptské arabské republiky, dne 24. 8. 2022 se uskutečnil konzulární pohovor, při němž žalobce uvedl, že cestovní pas, jehož kopii při správním řízení předložil, je padělek, který si nechal vyhotovit v Egyptě; dne 27. 9. 2022 obdrželo ŘSCP informaci od Velvyslanectví Egyptské arabské republiky, že otisky prstů žalobce nebyly nalezeny v databázi Egyptské arabské republiky; tuto informaci následně velvyslanectví telefonicky potvrdilo s tím, že na základě této skutečnosti nelze cizince ověřit ani mu nelze vystavit cestovní doklad, nelze tedy realizovat jeho správní vyhoštění do Egyptské arabské republiky,
- e-mailem ze dne 29. 9. 2022 sdělilo Velvyslanectví Egyptské arabské republiky, že předchozí informace byla mylná, a že v případě č. j. CPR-23484-4/ČJ-2022-930311-

T221 dosud velvyslanectví neobdrželo žádné informace; tuto informaci dále žalovaná telefonicky ověřila u ŘSCP, o čemž učinila úřední záznam dne 10. 10. 2022,

- dne 24. 10. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění; telefonátem na ŘSCP ověřila, že situace popsaná v úředním záznamu ze dne 10. 10. 2022 nedoznala změny,
- dne 8. 11. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění; telefonátem na ŘSCP ověřila, že situace popsaná v úředním záznamu ze dne 10. 10. 2022 nedoznala změny,
- dne 14. 11. 2022 vydala žalovaná rozhodnutí o prodloužení zajištění o dalších 60 dnů, když dosud nebyla ověřena totožnost žalobce příslušnými úřady v Egyptě, toto rozhodnutí napadl žalobce žalobou, kterou zdejší soud rozsudkem ze dne 17. 12. 2022, č. j. 66 A 4/2022 - 32 zamítl. Z úředních záznamů založených ve spisu pod poř. č. 43, 56, 61, 65, 69, 72., 83, a 87 mimo jiné dále vyplývá, že Ředitelství služby cizinecké policie informovalo žalovanou (jedná se o zprávy zejména z 16. 11. 2022 a 9. 1. 2023, záznamy z telefonické komunikace ze dne 5. 12. 2022 a 14. 12. 2022), že Ředitelství služby cizinecké policie se opakovaně dožadovala informací Zastupitelského úřadu Egyptské arabské republiky k postupu a aktuálnosti věci ověřování totožnosti, kdy nedošlo ze strany Zastupitelského úřadu Egyptské arabské republiky k posunu a totožnost účastníka řízení není stále ověřena, nelze tedy vydat ani náhradní cestovní doklad, přičemž dobu po kterou bude ještě probíhat ověřování totožnosti žalobce příslušnými úřady v Egyptě není Velvyslanectví schopno predikovat.

12. Krajský soud – vázán rozsahem žalobních námitek (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) – se v řízení zabýval zejména otázkou odůvodnění prodloužení zajištění, mírou aktivity žalovaného směřující k realizaci účelu zajištění, resp. ve vztahu k průběžnému zkoumání trvání důvodů zajištění, a konečně otázkou možnosti uplatnění tzv. zvláštních opatření za účelem vycestování.
13. Krajský soud je toho názoru, že obsah správního spisu dokumentující dosavadní průběh správního řízení, dostatečně odůvodňuje prodloužení zajištění žalobce. Je zřejmé, že k prodlení v řízení dochází nikoli vinou žalovaného, ale z důvodů ležících na straně orgánů země původu žalobce. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem v tom, že toto mu nelze klást k tíži, naopak je přesvědčen, že žalobce, opustil zemi původu bez řádného cestovního dokladu, musel být srozuměn s tím, že následné ověřování jeho totožnosti bude obtížné a zdlouhavé, a musí být připraven nést určitou měrou nepříznivé důsledky, které pro něj z toho vyplynou. K tomu srov. body 16. až 18. rozsudku zdejšího soudu ze dne 24. 10. 2022, č. j. 36 A 4/2022 - 17. Nemožnost realizace účelu zajištění podle názoru krajského soudu za stávající situace ještě dovozovat nelze, informace, že totožnost žalobce nelze ověřit, se ukázala jako mylná, tedy žádná objektivní překážka realizace účelu zajištění ze správního spisu prozatím nevyplývá (ostatně žalobce ji ani netvrdil), pouze dochází k průtahům na straně orgánů třetí země.
14. Žalovanému nelze v tomto směru vytýkat liknavost, trvání důvodů zajištění průběžně zkoumá, jak je patrné z rekapitulace procesních úkonů shora. Úsilí, které k realizaci účelu zajištění vyvíjí, popsala žalovaná podrobně v odůvodnění napadeného rozhodnutí (strany 2 a 3).
15. Pokud jde o vytýkané chybějící úvahy vedoucí žalovanou k závěru, že žalobce nebude s příslušným orgánem veřejné moci spolupracovat, nesplní podmínky případného zvláštního opatření a zmaří tak výkon správního vyhoštění, pak je třeba přisvědčit

žalovanému v tom, že žalobce v průběhu správního řízení žádné informace, které by zakládaly relevanci takových úvah, žalovanému neposkytl. Až v žalobě, podané proti prvnímu rozhodnutí o prodloužení zajištění, uvádí žalobce skutečnosti, které by mohly být z hlediska úvah o případném uložení zvláštních opatření relevantní; jde o totožná tvrzení, jaká nadnesl v nyní posuzované věci. Jde však o tvrzení natolik obecná, nekonkrétní a hlavně neprokázaná, že se jimi soud nemůže blíže zabývat a podrobněji na ně reagovat. I v soudním řízení správním, řízení o žalobě ve věcech zajištění cizinců z toho nevyjímaje, jsou účastníci obtíženi břemenem tvrzení a břemenem důkazním. Povinností žalobce je tedy rozhodné skutečnosti na svoji obranu tvrdit a prokazovat. To však žalobce ve vztahu k tzv. zvláštním opatřením v dostatečné míře neučinil. Jeho obecné tvrzení, že disponuje finančními prostředky ke složení případné záruky, aniž by tvrdil a dokládal zdroj těchto finančních prostředků, je za situace, kdy správnímu orgánu při pohovoru uváděl skutečnosti opačné, zcela nedostačující. Samotná skutečnost, že je žalobce zastoupen advokátem, nemůže vést k závěru, že by byl schopen složit případnou finanční záruku. Tato tvrzení žalobce vyznívají účelově, stejně jako tvrzení, že by se po případném propuštění ze zajištění zdržoval nejprve na adrese svého advokáta, a poté na jiné adrese v České republice, aniž by uváděl, o jakou adresu jde, na základě jakého titulu zde má zajištěno ubytování, jakou cestou by si chtěl neprodleně zajistit cestovní doklad, jak tvrdí, apod. Účelovost těchto tvrzení vnímá soud zejména s ohledem na dříve vyjádřené záměry žalobce, z nichž vyplývá, že jeho cílovou zemí je Německo, Česká republika je pouze tranzitní zemí a žalobce nemá v úmyslu se zde zdržovat ani zde například usilovat o získání azylu. Své úvahy ve vztahu k tzv. zvláštním opatřením žalovaná podrobně popsala na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí. Soud dále odkazuje na body 23. až 26. rozsudku zdejšího soudu ze dne 24. 10. 2022, č. j. 36 A 4/2022 - 17. Závěry zde uvedené není nyní důvod přehodnocovat.

16. Žalovaná opřela svůj závěr týkající se možnosti uložit zvláštní opatření za účelem vycestování o potvrzení samotného žalobce, který v protokolu o výslechu (poř. číslo spisu 23) odpověděl na otázku, zda v případě jeho nezajištění a uložení zvláštních opatření dobrovolně vyčká na území České republiky do doby, než budou ze strany Policie a dalších dotčených orgánů připraveny podmínky pro jeho předání, že: *„chci se dostat co nejdříve do Německa, jsem už skoro bez peněz, čekat tedy na nic nechci a nebudu“*, to potvrdil již i při sepisování protokolu o seznámení s podklady pro rozhodnutí dne 12. 8. 2022, kdy uvedl: *„nechci nic doplňovat, jenom bych chtěl podotknout, že chci být propuštěn, abych mohl pokračovat v cestě do Německa“*. Žalovaný k tomu uvedl závěr, že *„tedy ani tyto skutečnosti nestaví nynější tvrzení účastníka řízení prezentované prostřednictvím zmocněného zástupce a nabízející alternativy k zajištění a ochotě si neprodleně zajistit cestovní doklad jako přesvědčivé, že by účastník řízení dobrovolně plnit stanovené zvláštní opatření. Důvodná obava správního orgánu, že by uložení zvláštního opatření byl ohrožen výkon realizace správního vyhoštění, je více než patrná, když je zjevné, že by účastník řízení v případě uložení zvláštních opatření se správním orgánem dále nespolupracoval a správnímu vyhoštění by se vyhýbal. Ostatně ze shora uvedeného je zjevné, že účastník řízení má v úmyslu neoprávněně vstoupit na území jiného státu Evropské unie (Německa), což je v souladu s § 123b odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb. samo o sobě důvodem pro neuložení zvláštního opatření“* (srov. strana 5 a 6 žalovaného rozhodnutí). Tuto argumentaci a důvod, o který je mimo jiné opřeno odůvodnění žalovaného rozhodnutí, žalobce v žalobě žádnou relevantní právní námitkou nenapadl a krajský soud není povinen vyhledávat za žalobce argumentaci, která by tento důvod žalovaného

rozhodnutí zpochybnila. S touto argumentací, která je přezkoumatelná a logická a podle názoru krajského soudu i správná, se krajský soud zcela ztotožnil a v podrobnostech odkazuje na tuto část žalovaného rozhodnutí. K tomu je třeba uvést, že obsah žalovaného rozhodnutí není v rozporu ze spisem, jak tvrdí žalobce v žalobě, ale že naopak vyjádření v žalobě sepsané jeho právním zástupcem obsahuje v rozporu se správním spisem zcela jiné informace, které nejsou podloženy žádným konkrétním důkazem, když advokát zastupující žalobce jako v předchozích řízeních (vedených u zdejšího soudu pod sp. zn. 36 A 4/2022, 66 A 4/2022) neustále „dokola“ opakuje ničím nepodloženou a v rozporu s vyjádřením samotného žalobce v průběhu správního řízení tvrzení o své schopnosti složit kauci (ve výši 20 000 Kč, nyní to navýšil na 4 000 EUR), přičemž své tvrzení ničím nedoložil, naopak ze spisu vyplývá (a žalovaná to uvádí na straně 4 žalovaného rozhodnutí), že dotazem na Správu uprchlických zařízení Vyšší Lhoty bylo zjištěno, že od doby počátku zajištění nebyla žalobci kýmkoliv poskytnuta jakákoliv finanční částka, a jinou částkou, než tou, kterou disponoval při svém zajištění (20 EURO), v úschově nemá, přičemž Správou uprchlických zařízení má z těchto finančních prostředků zablokováno 400 Kč na cestu. Další podrobné úvahy žalovaného k této námitce žalobce o možnosti zajistit a složit uvedenou kauci se vyjádřila žalovaná podrobně na straně 5, přičemž z této argumentace vyplývá, že žalobce v Zařízení pro zajištění cizinců s touto částkou ani nedisponuje, neuvedl, kdo by finanční záruku skládal, a žalobce neposkytl žalovanému žádné věrohodné tvrzení o existenci jakékoliv finanční částky, s kterou je oprávněn nakládat, než té, která u něho byla nalezena při zajištění dne 23. 7. 2022, ačkoliv „*tak bezpochyby mohl učinit ve svých návrzích, které správnímu orgánu zasílá*“. A na této skutečnosti, tj. *finančním zajištění nic nemění ani to, že účastník řízení je zastoupen advokátem, neboť z této samotné skutečnosti automaticky nevyplývá, že prokazatelně má dostatek finančních prostředků, a to i kdyby mu byly právní služby advokátem poskytovány za úplatu*“ (srov. strana 5 žalovaného rozhodnutí). Tuto argumentaci žalobce nevyvrátil žádnou právní námitkou v žalobě a soud rovněž v tomto případě není povinen za žalobce vyhledávat námitky, které by tuto argumentaci žalovaného, kterou krajský soud považuje za srozumitelnou, přezkoumatelnou a přesvědčivou, vyvracely. Žalobce tak v žalobě opakuje svá tvrzení, která již uvedl v předchozích soudních řízeních, se kterými se dostatečným způsobem vypořádal žalovaný již i v předchozích řízeních, a nejinak tomu bylo i v projednávané věci.

17. Nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobce namítal jen v té nejobecnější rovině; ani zde žalobce neunesl břemeno tvrzení, natož pak břemeno důkazní, a soudu nezbyvá, než v odpovídající míře obecnosti konstatovat, že na základě skutečností, plynoucích ze správního spisu, žádný zásah do soukromého a rodinného života žalobce neshledává. Není pak úkolem soudu za žalobce domýšlet a rozvíjet žalobní argumentaci, neboť tím by soud popřel svou roli nezávislého arbitra sporu a nepřipustně by se stavěl do role žalobcova advokáta.
18. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu,

kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 21. února 2023

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce